

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 267.492 van 21 augustus 2026
in de zaak A. 248.766/XIV-40.244**

In zake: de NV K.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Olivier Eschweiler
kantoor houdend te 4130 Esneux
rue de Mery 42
bij wie woonplaats wordt gekozen
en advocaat Gaël Tilman
kantoor houdende te 4000 Luik
Boulevard Frère Orban 43

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Rebecca Denys en Jeroom Joos
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Links 305
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 juli 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van 29 juni 2026, meegedeeld op 15 juli 2026, betreffende de overheidsopdracht voor diensten met als voorwerp: ‘Groen- en netheidsonderhoud op de autosnelwegen in de provincie Vlaams-Brabant : A-wegen West (D211, Halle – D212, Vilvoorde)’ waarin de aanbestedende overheid de offerte van K. onregelmatig verklaart en de opdracht gunt aan A.”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 31 juli 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 augustus 2026.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anne Custers die *loco* advocaten Olivier Eschweiler en Gaël Tilman verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Rebecca Denys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor diensten uit met als onderwerp: “Groen- en netheidsonderhoud op de autosnelwegen in de provincie Vlaams-Brabant : A-wegen West (D211, Halle – D212, Vilvoorde)”.

De opdracht wordt overeenkomstig artikel 36 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: wet van 17 juni 2016) geplaatst

met een openbare procedure. De opdracht wordt nationaal en Europees bekendgemaakt.

3.2. Vier offertes worden ingediend, waaronder die van de verzoekende partij en die van de gekozen inschrijver.

3.3. De offerte van de verzoekende partij wordt onregelmatig bevonden en bijgevolg geweerd.

Op 29 juni 2026 wijst de aanbestedende overheid de opdracht toe aan de gekozen inschrijver.

Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Bij aangetekende brief van 15 juli 2026 deelt de verwerende partij de gemotiveerde gunningsbeslissing mee aan de verzoekende partij.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoekende partij heeft na de neerlegging van de nota met opmerkingen en het administratief dossier twee nieuwe stukken neergelegd betreffende een nieuwe vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die zij heeft ingediend bij de Raad van State tegen een nieuwe, latere gunningsbeslissing van de verwerende partij.

De verwerende partij verzet zich ter terechtzitting niet tegen de neerlegging van deze stukken en ook de Raad van State ziet geen reden om deze stukken uit het debat te weren.

V. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

5. De verzoekende partij vraagt om de vertrouwelijke behandeling van de stukken A.1 tot A.6 die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduidt en

waarbij zij de redenen opgeeft waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vraagt.

6. De verwerende partij vraagt in haar nota met opmerkingen om de vertrouwelijke behandeling van de stukken 4 tot 7 en 10 tot 14 die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduidt en waarbij zij de redenen opgeeft waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vraagt.

7. Geen van de partijen heeft (ter terechtzitting) het lichten van de vertrouwelijkheid van deze stukken gevraagd.

8. Er zijn geen redenen voorhanden om de vertrouwelijkheid te lichten.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

9. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ (hierna: de wet van 17 juni 2013), moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

10. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift onder het kopje

“[h]et motiveringsgebrek” de schending aan van artikel 84 van de wet van 17 juni 2016, van de artikelen 4 en 5 van de wet van 17 juni 2013, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 35 en 36 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 betreffende de plaatsing van overheidsopdrachten in de klassieke sectoren (hierna: koninklijk besluit van 18 april 2017).

Zij vat het eerste middel samen als volgt:

“Zowel de wet van 29 juli 1991 als de wet van 17 juni 2013 leggen de aanbestedende overheden een motiveringsplicht op.

Deze motiveringsplicht heeft tot doel de ontvanger van het besluit in staat te stellen de redenen te begrijpen die de aanbestedende overheid ertoe hebben gebracht dit besluit vast te stellen, en de Raad van State in staat te stellen de juistheid, de toelaatbaarheid en de relevantie van de aangevoerde motieven te toetsen.

Door de door K. aangevoerde motiveringen voor de posten 52, 55 en 79 af te wijzen op grond dat de aangekondigde opbrengsten onrealistisch hoog waren gezien de uitvoeringsomstandigheden en de geconstateerde opbrengsten van voorgaande jaren, zonder verdere toelichting, stelt de verwerende partij de Raad van State niet in staat om na te gaan of deze beoordelingen niet zijn gebaseerd op gegevens die onjuist zijn.

Zij stelt K. evenmin in staat de redenen te begrijpen die ten grondslag lagen aan de vaststelling dat haar prijzen abnormaal waren.

Dit geldt des te meer omdat K. aantoonde dat de betreffende rendementen momenteel door haar worden gerealiseerd ten gunste van het AWW, hetzij op andere bouwplaatsen, hetzij voor dezelfde opdracht in het verleden.

Hieruit volgt dat de motivering tekortschiet.

Het middel is derhalve ernstig.”

11. De verwerende partij vat haar verweer zoals geformuleerd in de nota met opmerkingen samen als volgt:

“Verwerende partij heeft een zorgvuldig prijsonderzoek gevoerd en vastgesteld dat verzoekende partij het rendement voor de posten 52, 55 en 79 onrealistisch hoog inschat en een onderschatting van de uitvoering maakt.

Verwerende partij kon aldus besluiten om de prijsverantwoording van verzoekende partij niet te aanvaarden.

De motivering zoals opgenomen in het gunningsverslag is afdoende en de weerslag ervan is terug te vinden in het administratief dossier.

De motiveringsplicht werd dan ook geenszins geschonden.”

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

12. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift onder het kopje “[s]chending van het transparantiebeginsel” de schending aan van de artikelen 4, 83 en 84 van de wet van 17 juni 2016, van de artikelen 35, 36 en 76 van het koninklijk besluit van 18 april 2017, van het transparantiebeginsel en van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*.

Zij vat het tweede middel samen als volgt:

“Het transparantiebeginsel is een van de grondbeginselen van de regelgeving inzake overheidsopdrachten. Het is overigens vastgelegd in artikel 4 van de wet van 17 juni 2016.

Door de eenheidsprijzen in de offerte van verzoekster als abnormaal te beschouwen, op grond dat de opgegeven rendementen onrealistisch hoog zouden zijn gezien de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren, heeft de verwerende partij de offerte van verzoekster afgewezen op basis van informatie die noch in het bestek, noch daarna was meegedeeld, en waaraan het belang werd toegekend die eveneens onbekend was bij verzoekster.

Hiermee heeft de verwerende partij het transparantiebeginsel en de in het middel genoemde bepalingen geschonden.

Het middel is gegrond.

Het middel is derhalve ernstig.”

13. De verwerende partij vat haar verweer zoals geformuleerd in de nota met opmerkingen samen als volgt:

“Het transparantiebeginsel houdt niet in dat verwerende partij gehouden was om de rendementen van de voorbije jaren mede te delen. Dit betreft overigens vertrouwelijke gegevens die niet zomaar [mogen] worden gedeeld.

De opmerking van verzoekende partij dat zij niet wist dat er belang kon worden gehecht aan de rendementen van de voorbije jaren, kan niet worden bijgetreden.

Het arrest dat door verzoekende partij wordt aangehaald om een schending van het beginsel “*patere legem quam ipse fecisiti*” en het transparantiebeginsel te duiden, heeft betrekking op feitelijke omstandigheden die niet kunnen worden vergeleken met huidige zaak.”

C. *Beoordeling*

14. Het past het eerste en het tweede middel samen te behandelen.
15. Artikel 36, § 3, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 luidt:

“De aanbestedende overheid beoordeelt de ontvangen verantwoordingen en:

1° stelt ofwel vast dat het bedrag van een of meer niet-verwaarloosbare posten een abnormaal karakter vertoont en weert de offerte omwille van de substantiële onregelmatigheid waarmee deze behept is;

2° ofwel, stelt vast dat het totale offertebedrag een abnormaal karakter vertoont en weert de offerte omwille van de substantiële onregelmatigheid waarmee deze behept is;

3° ofwel, motiveert in de gunningsbeslissing dat het totale offertebedrag geen abnormaal karakter vertoont.

De aanbestedende overheid wijst de offerte eveneens af wanneer zij heeft vastgesteld dat het totale offertebedrag abnormaal laag is omdat de offerte niet voldoet aan de in artikel 7, eerste lid, van de wet, bedoelde verplichtingen op het gebied van het milieu-, sociaal- of arbeidsrecht omwille van de substantiële onregelmatigheid waarmee deze behept is. Wanneer de offerte niet voldoet aan de verplichtingen op het gebied van het federaal sociaal- of het arbeidsrecht, deelt de aanbestedende overheid dit mee overeenkomstig paragraaf 5, tweede lid.

In het kader van beoordeling kan de aanbestedende overheid ook rekening houden met inlichtingen die niet afkomstig zijn van de inschrijver. Deze gegevens worden voorgelegd aan de inschrijver teneinde hem de kans te geven hierop te reageren.

Wanneer een aanbestedende overheid vaststelt dat een offerte abnormaal laag lijkt ten gevolge van door de inschrijver verkregen overheidssteun, kan de offerte alleen op die grond worden afgewezen na overleg met de inschrijver en deze niet binnen een door de aanbestedende overheid gestelde toereikende termijn kan aantonen dat de betrokken steun verenigbaar is met de interne markt, in de zin van artikel 107 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie. Wanneer de aanbestedende overheid in een dergelijke situatie een offerte afwijst, deelt zij dit mee overeenkomstig paragraaf 5, derde lid. Onderhavig lid is enkel van toepassing voor de opdrachten waarvan het geraamd bedrag gelijk is aan of hoger dan de drempels voor de Europese bekendmaking.”

Het aanbestedende bestuur beschikt bij de toepassing van artikel 36, § 3, van het voornoemde koninklijk besluit over een beoordelingsruimte om de gegeven prijsverantwoording al dan niet te aanvaarden. De Raad van State mag zich, gesteld voor de toetsing van deze beoordeling, niet in de plaats stellen van het bestuur en zelf de beoordeling van de prijsverantwoording overdoen. Het komt aan de Raad van State enkel toe om desgevraagd na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op

grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen. Hierbij moet het bestuur op zorgvuldige wijze haar beslissing voorbereiden, hetgeen impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

16. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten het bestuur in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Voorts bepaalt, wat de formele motivering van een gunningsbeslissing betreft, artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 dat die beslissing een reeks vermeldingen moet bevatten, waaronder (8°) de namen van de inschrijvers van wie de offerte onregelmatig is bevonden en de juridische en feitelijke motieven voor hun wering, welke motieven met name betrekking hebben op het abnormale karakter van de prijzen.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Aldus, wanneer het aanbestedende bestuur, zoals te dezen, een prijsverantwoording heeft gevraagd, dient het hierover inhoudelijk standpunt in te nemen alvorens de gunningsbeslissing te nemen. De betrokken motieven dienen op grond van artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 te worden veruitwendigd teneinde een controle mogelijk te maken.

17. Uit het gunningsverslag, waarop de bestreden beslissing steunt, blijkt dat de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig werd bevonden wegens abnormaal lage eenheidsprijzen op grond van onrealistische

rendementen voor de posten 52, 55 en 79 op grond van de volgende formele motivering:

“4.7 Prijs- of kostenonderzoek

• M.b.t. de offertebedragen - Wettelijk gemiddelde

Er werden 4 offertes geselecteerd, bijgevolg is het wettelijk criterium cfr. art. 36 §4 KB Plaatsing van toepassing. In dit geval ligt het offertebedrag van inschrijver K. nv meer dan 15% onder het wettelijk gemiddelde. Dit offertebedrag is bijgevolg belast met een wettelijk vermoeden van abnormaliteit en verder onderzoek is noodzakelijk. De betrokken inschrijver werd verzocht om een prijsverantwoording - voor wat betreft de totaalprijs - op basis van art. 36 §4 KB Plaatsing.

De prijsverantwoording werd tijdig ontvangen.

K. nv voegt een gedetailleerde cijfermatige onderbouwing toe voor zijn offertebedrag. Deze bevat een inschatting van hoeveelheden en eenheidsprijzen voor de inzet van personeel en materieel alsook aankoopkosten voor materialen en kosten voor het storten en verwerken van afval.

Bovendien worden deze prijzen door hem uitvoerig gestaafd met de nodige documenten en/of berekeningen.

Vermits de te leveren diensten voornamelijk de inzet van personeel en materieel vergen, kan bovenstaand omschreven verantwoording een aanvaardbare verklaring bieden voor het prijsniveau van het offertebedrag. De opgenomen verkoop- en kostprijzen voor de meest significante kostprijscomponenten, zijnde de verkoopprijs inzet arbeidskrachten, de verkoopprijzen inzet materieel en storkosten afvalstromen, met een gezamenlijk aandeel van meer dan 90% van het offertebedrag, werden afgetoetst met courant gangbare prijzen. Betreft deze elementen werden geen abnormale prijsniveaus vastgesteld.

• M.b.t. de eenheidsprijzen

Bij het onderzoek van de eenheidsprijzen werden alle posten met een aandeel groter dan 1% in beschouwing genomen. Op die manier bedraagt het totale aandeel van de onderzochte posten $\pm 70\%$, hetgeen als voldoende representatief wordt beschouwd voor een grondig onderzoek van de eenheidsprijzen. Vervolgens werd als drempelwaarde voor afwijkingen 25 a 30% gehanteerd voor lage prijzen en 50% voor hoge prijzen.

Prijsonderzoek eenheidsprijzen K. nv

T.a.v. de offerte van inschrijver K. nv werden volgende posten van het vast gedeelte geselecteerd voor verder onderzoek: 52, 55, 79 en 191.

De overige posten werden niet geselecteerd omdat ze telkens aan minstens één van de volgende criteria voldoen:

- Het individuele aandeel is gering ($< 1\%$)
- De afwijking van de eenheidsprijs ten opzichte van het (getrimd) gemiddelde en/of de raming is beperkt.
- De eenheidsprijs valt nog binnen de vork van courant gangbare prijzen.
- De aard van de post is zodanig dat een grote spreiding van de prijzen niet ongewoon is én minstens een van de overige inschrijvers heeft een gelijkaardig prijsniveau gehanteerd.
- De aard van de post is zodanig dat een grotere spreiding van de prijzen niet ongewoon is én de afwijking ten opzichte van het (getrimd) gemiddelde en/of de raming doet zich voor in positieve zin.

In navolging van het onderzoek van de eenheidsprijzen werd voor deze posten een

prijsverantwoording gevraagd op basis van art. 36 §2 KB Plaatsing.

De prijsverantwoording werd tijdig ontvangen.

De aanbesteder stelt vast dat K. nv:

- Een toeslag voor algemene kosten, winst en risico hanteert dat geheel in lijn ligt met courant gangbare percentages en bijgevolg als normaal wordt beschouwd.
- Verkooprijzen voor de inzet van arbeidskrachten staat met een gedetailleerde prijsopbouw waaruit blijkt dat de gehanteerde loonkosten n t voldoen aan de wettelijke minimumlonen voor paritair comit  145.4. Alle verkooprijzen voor de inzet van eigen personeel worden vooralsnog als normaal beoordeeld.
- Verkooprijzen voor de inzet van materieel hanteert die binnen de vork van courant gangbare verkooprijzen vallen. De verkoopprijs voor de inzet van klein motorisch gereedschap is eerder laag, maar ook deze wordt vooralsnog als normaal beschouwd.
- Stort- en verwerkingskosten hanteert die gestaafd worden met recente offertes of prijsovereenkomsten die in lijn liggen met courant gangbare prijzen. Deze worden als normaal beoordeeld.
- Voor post 52 uitgaat van een rendement van 40.200 m²/dag voor het maaien van wegbermen, le algemene maaibeurt, incl. gebruik (voor)signalisatievoertuigen, dat gezien de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren onrealistisch hoog is ingeschat.
- Voor post 55 uitgaat van een rendement van 15.650 m/dag voor de meerprijs bij het vangrailmaaien, dat gezien de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren ook als onrealistisch hoog wordt beoordeeld.
- Voor post 79 uitgaat van een rendement van 20.175 m/dag voor het wegnemen van overhangende takken per scheervlak van 1,25m tot 5m hoogte (incl. gebruik (voor)signalisatievoertuigen, dat gezien de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren eveneens als onrealistisch hoog wordt beoordeeld.
- Post 191 verklaart aan de hand van een voldoende gedetailleerde berekening op basis van het gemiddelde uurloon voor arbeiders volgens paritair comit  145.4. Er zijn hierbij geen significante elementen die zouden kunnen wijzen op onregelmatige prijsvorming.

Conclusie prijsonderzoek eenheidsprijzen K. nv

Inschrijver K. nv slaagt er niet in om het vermoeden van abnormaliteit van de bevroagde eenheidsprijzen te weerleggen. Uit de verantwoording van de eenheidsprijzen blijkt nl. dat rekening werd gehouden met onrealistische rendementen voor de posten 52, 55 en 79. Bijgevolg dient deze offerte prijstechnisch als onregelmatig te worden beschouwd.

[...]

• Conclusie

Bovenstaande analyse toont aan dat er geen abnormale totaalprijzen of eenheidsprijzen werden vastgesteld behalve m.b.t. de offerte van inschrijver K. nv. Deze offertes worden prijstechnisch regelmatig beschouwd.

T.a.v. inschrijver K. nv werden abnormale prijzen vastgesteld. Deze inschrijver is er niet in geslaagd het vermoeden van abnormaliteit te weerleggen. De offerte van deze inschrijver wordt bijgevolg onregelmatig bevonden.”

18. Uit de motivering in het gunningsverslag blijkt *prima facie* dat de verwerende partij zich zonder onderscheid tussen de verschillende posten hoofdzakelijk baseert op “de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde

rendementen van de afgelopen jaren” om te besluiten tot de abnormaliteit van de prijzen.

19. De Raad van State telt vooreerst *prima facie* vast dat deze in het gunningsverslag uitgedrukte motivering aan de verzoekende partij geen voldoende duidelijkheid verschaft over de motieven waarom de verwerende partij haar eenheidsprijs voor de posten 52, 55 en 79 abnormaal heeft bevonden en haar offerte als substantieel onregelmatig heeft geweerd. De verwerende partij beperkt zich immers tot een vage verwijzing naar de “uitvoeringsomstandigheden” in combinatie met niet nader toegelichte “rendementen van de afgelopen jaren”, die de verzoekende partij niet toelaat zich op zicht van het gunningsverslag met kennis van zaken te beraden over de zin van een betwisting in rechte van de genomen beslissing. Daar de verzoekende partij een schending van de formelemotiveringsplicht aanvoert, volstaat het niet – zoals de verwerende partij ten onrechte aanvoert – dat de motivering is terug te vinden in het administratief dossier.

20. In de nota met opmerkingen licht de verwerende partij toe dat onder meer rekening is gehouden met een opdracht die in 2021 door de verzoekende partij is uitgevoerd en het rendement dat de zittende dienstverlener vorig jaar heeft behaald, beide telkens beduidend lager. Betrokken op de post 79 verwijst de verwerende partij voorts naar de inzet van mankracht.

De beperkte mededeling van deze motieven via de nota met opmerkingen, dus nadat de vordering tot schorsing bij de Raad van State reeds werd ingediend, maakt de miskennen van de formelemotiveringsplicht niet goed. Het hiervóór beschreven doel van de formelemotiveringsplicht sluit in principe uit dat de verzoekende partij vrede moet nemen met een mededeling van de motieven nádat zij een van die rechtsmiddelen – te dezen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid – bij de Raad van State heeft aangewend.

Bovendien – door de verzoekende partij te verwijten in haar

prijsverantwoording niet te verklaren waarom zij meent in vergelijking met 2021 thans efficiënter te kunnen werken – lijkt verwerende partij eraan voorbij te gaan dat zij prijsverantwoording had gevraagd voor de posten 52, 55 en 79. Het ingeschatte rendement is naast andere – aanvaarde – elementen, een onderdeel van de prijsverantwoording voor deze posten. Het realistisch karakter van het rendement op zich is pas achteraf door de verwerende partij in twijfel getrokken. De verzoekende partij heeft haar aanspraken op de naleving door verwerende partij van de formelemotiveringsplicht dan ook niet verbeurd door in de prijsverantwoording van de posten 52, 55 en 79 niet nader de vergelijking te maken met de rendementen in 2021.

21. De Raad van State stelt voorts *prima facie* vast dat uit de motivering in het gunningsverslag blijkt dat de verwerende partij zich hoofdzakelijk baseert op gegevens die niet afkomstig zijn van de verzoekende partij zelf om te besluiten tot de abnormaliteit van de prijzen, meer bepaald “de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren”. Deze informatie lijkt immers niet vervat te zijn in de prijsverantwoording die de verzoekende partij aan de verwerende partij heeft verstrekt, maar kennelijk ontleend aan interne of andere gegevensbronnen waarover de verwerende partij beschikt. Er blijkt *prima facie* ook niet dat deze gegevens beschikbaar werden gesteld voor de verzoekende partij.

22. Overeenkomstig artikel 36, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017, mag het aanbestedende bestuur, in het kader van de beoordeling van een prijsverantwoording, ook rekening houden met inlichtingen die niet afkomstig zijn van de inschrijver zelf. Deze gegevens moeten krachtens die bepaling dan wel eerst aan de inschrijver worden voorgelegd, teneinde hem de kans te geven hierop te reageren.

In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 18 april 2017 wordt over de voormelde bepaling het volgende opgemerkt:

“De aanbestedende overheid kan in een dergelijk geval deze prijs of kost zelf rechtvaardigen rekening houdende met haar eigen kennis of met andere informatie die niet van de inschrijver komt. Zij zal evenwel de gegevens moeten voorleggen aan de inschrijver teneinde hem de kans te geven hierop te reageren, vooraleer hij zijn beslissing neemt. Deze verplichting vloeit voort uit artikel 69.3 van richtlijn 2014/24/EU, waarin is bepaald dat de aanbestedende overheid bij de beoordeling in overleg moet treden met de inschrijver. Op die wijze wordt daarenboven gegarandeerd dat de rechten van de verdediging worden nageleefd. Er wordt aan herinnerd dat het gelijkheidsbeginsel ook in deze context van toepassing is.”

Als een bijzondere toepassing van het transparantiebeginsel lijkt de bepaling van artikel 36, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 zich te situeren in de fase na ontvangst van de prijsverantwoording en niet, zoals de verwerende partij voorhoudt in haar nota, in de fase daaraan voorafgaand.

23. Hoewel de verwerende partij zich hoofdzakelijk blijkt te hebben gesteund op inlichtingen die niet afkomstig zijn van de inschrijver zelf om diens prijsverantwoording te verwerpen en te besluiten tot de onregelmatigheid van diens offerte, blijkt niet dat zij de betrokken informatie inzake “de uitvoeringsomstandigheden en de vastgestelde rendementen van de afgelopen jaren” eerst aan de verzoekende partij heeft voorgelegd teneinde de verzoekende partij de kans te geven hierop te reageren.

24. Het gegeven dat de verwerende partij bij de toepassing van artikel 36, § 3, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 over een beoordelingsruimte beschikt om de gegeven prijsverantwoording al dan niet te aanvaarden, biedt *prima facie* geen vrijgeleide om voorbij te gaan aan de voormelde verplichting.

25. Wat de vastgestelde rendementen van de zittende dienstverlener van het voorbije jaar betreft, blijkt uit het administratief dossier *prima facie* dat deze vaststellingen de genomen beslissing tot onregelmatigverklaring mede

schragen en dus niet overtuigend zijn.

De verwerende partij kan dan ook niet met goed gevolg invoeren dat de eigen rendementen uit het verleden aan verzoekende partij gekend waren om alsnog voorbij te gaan aan de bepaling van artikel 36, § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 18 april 2017.

26. In zoverre de verwerende partij zich in dit verband nog beroept op artikel 13, § 2, van de wet van 17 juni 2016, maakt zij niet aannemelijk dat de behaalde rendementen van de voorbije jaren vallen onder de vertrouwelijkheidsplicht die op de aanbestedende overheid rust. Anders dan verwerende partij beweert, gaat het immers *prima facie* niet om een fabrieks- of bedrijfsgeheim of vertrouwelijk aspect van een offerte van een concurrent, maar om feitelijke vaststellingen in het kader van de uitvoering van een opdracht.

Het valt *prima facie* dan ook niet in te zien waarom ieder cijfermatig gegeven met betrekking tot de over de voorbije jaren feitelijk behaalde rendementen, aan tegenspraak door de verzoekende partij in het kader van het prijsonderzoek moest worden onttrokken.

27. In zoverre de verwerende partij nog betoogt dat de door de verzoekende partij in het verzoekschrift voorgelegde uitprints van het *Track & Trace*-systeem nog steeds niet van aard zouden zijn om de abnormaliteit van de betrokken eenheidsprijzen te weerleggen, loopt zij vooruit op de zaken. Het komt in de eerste plaats toe aan de aanbestedende overheid om de betrokken gegevens voor te leggen aan de verzoekende partij en haar reactie hierop te beoordelen. De Raad van State kan daar niet op vooruit lopen.

28. Het eerste en het tweede middel zijn in de aangegeven mate ernstig.

VIII. Belangenafweging

29. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift aan dat de belangenafweging de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet in de weg staat.

30. Overeenkomstig artikel 17, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State houdt de afdeling bestuursrechtspraak “[o]p verzoek van de verwerende of de tussenkomende partij [...] rekening met de vermoedelijke gevolgen van de schorsing van de tenuitvoerlegging of van de voorlopige maatregelen voor alle belangen die geschaad kunnen worden, met inbegrip van het openbaar belang, en kan ze besluiten de schorsing of voorlopige maatregelen niet te bevelen indien de nadelige gevolgen ervan op een kennelijk onevenredige wijze zwaarder wegen dan de voordelen”.

Te dezen kan worden volstaan met de vaststelling dat de verwerende partij geen verzoek tot belangenafweging formuleert.

IX. Besluit

31. Het eerste en het tweede middel zijn in de aangegeven mate ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook ingewilligd.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de verwerende partij van 29 juni 2026 inzake de overheidsopdracht voor diensten met als voorwerp: “Groen- en netheidsonderhoud op de autosnelwegen in de provincie Vlaams-Brabant : A-wegen West (D211, Halle – D212, Vilvoorde)” waarin de

aanbestedende overheid de offerte van de verzoekende partij onregelmatig verklaart en de opdracht gunt aan de nv A.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op eenentwintig augustus tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Ann Coolsaet, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Frank Bontinck, griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Ann Coolsaet